

LBRIS

We know
books

LAURA FISCHER

Aventurile
micuțului șoricel
Plato

Cluj-Napoca, 2025

LIBRIS

We know books

A fost odată o pădure veșnic verde, unde era mereu vară.

O străbăteau râuri cristaline și vesele, cu mici cascade ca niște perdele aurii, ce împrăștiau stropi de lumină în jur. Arborii se înălțau spre cerul de un albastru fără egal, frunzișul lor des legănându-se în adierea ușoară a vântului cu un foșnet asemeni unui cântec blând. Aici creșteau mii de flori în toate culorile, printre cele mai rare, ce înmiresmau pădurea. Această minunăție era acompaniată de trilul dulce a sute de specii de păsări ce își făceau cuiburi între ramuri.

Natura era mereu îmbrăcată de sărbătoare. În pădurea fermecată, toate animalele trăiau într-o armonie perfectă. Trebăluiau de dimineața până seara pentru traiul lor și toți, dar absolut toți, conviețuiau ca într-o familie imensă.

Această pădure era cu totul specială. Aici niciodată nu a călcat picior de om, era invizibilă pentru oameni. Din tată-n fiu povesteau de existența ei, dar nimeni nu putea să confirme acest lucru.

În acest loc minunat, trăia fericită în casa ei, în scorbura unui stejar bătrân, o familie de șoricei.

Părinții aveau trei copilași drăgălași, două fete și un băiețel, acesta fiind cel mai mare. Toți locuitorii pădurii îl considerau pe micuțul Plato, așa îl chema pe șoricel, ca fiind unul aparte. Avea un suflet deosebit, ajuta pe toată lumea, era o fire veselă, prietenoasă, era plin de visuri. Toți îl iubeau pe micuțul șoricel. Mama lui îi spunea mereu că are o inimă de aur, iar pentru asta i-a cusut pe haină o inimă de un roșu aprins. Era un dar foarte prețios pentru el, care îl proteja de toate relele.

Într-o dimineață, Plato, care era la strâns de petale de flori pentru ceaiul de mic-dejun, a observat un obiect interesant sub un tufiș mare și des. Și-a făcut curaj și s-a apropiat încet. Spre mirarea lui, sub crengile lăsate, ce să vezi!? Stătea pitită o carte, de parcă l-ar fi așteptat pe el.

